

เรียงรู่โถกทายใขบองงักเรียงรระดับซ้ ๑
ผ่าขบขบประเมิขควาขเข้าใจใขการเรียงร

ชลิดา อุราโระจข (ครุคณิตศาสตร ซ้ ๑)

บันทึกการใคร่ครวญนี้สะท้อนความคิดของฉันตลอดระยะเวลาสามเดือนที่ฉันได้ทำหน้าที่เป็นครู ฉันคิดว่าการทำหน้าที่เป็นครูของฉันถือเป็นหน้าที่หนึ่งที่สำคัญ ซึ่งเริ่มแรกฉันไม่มีประสบการณ์ด้านการสอนเลย แต่ฉันได้เริ่มเรียนรู้จากที่นี่ซึ่งได้เรียนรู้ในหลายๆด้าน โดยเริ่มแรกที่ฉันได้เรียนรู้จากการสังเกตการสอน โดยสังเกตนักเรียนว่าในคาบเรียนนั้นมีการเรียนรู้ได้อย่างไร เช่น ลักษณะการเรียนรู้เป็นแบบใด เรียนรู้ได้จากการฟัง เรียนรู้ได้จากการลองผิดลองถูก รวมถึงมีภาวะการฟังที่ดีหรือไม่ จดจ่อกับการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือไม่ ตลอดจนสีหน้าท่าทาง อารมณ์ที่แสดงออกมาของนักเรียน ซึ่งจะคล่องกับการอ่านเด็กในแต่ละคนไปด้วยว่ามีลักษณะการเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นอย่างไร เพื่อช่วยเหลือนักเรียนได้ทันและให้เขากลับสู่การเรียนรู้ในห้องเรียนและสามารถร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียนได้ รวมทั้งเรียนอย่างมีความสุข

หลังจากที่ฉันได้เรียนรู้หลายๆด้านในเบื้องต้นแล้ว ฉันคิดว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วนั้น ยังไม่เพียงพอต่อการที่จะเข้าใจเด็กๆ ฉันยังต้องเรียนรู้เพิ่มเติมในอีกหลายๆเรื่อง เพื่อที่จะทำหน้าที่ของครูให้ดีที่สุดและเต็มที่กับงานที่ทำให้มากที่สุด จึงได้เกิดคำถามมากมาย เช่น ทำอย่างไรฉันถึงจะรู้จักเด็กๆได้มากขึ้น ทำอย่างไรถึงจะรู้ว่าเด็กๆรู้สึกอย่างไร ในขณะที่นั้นเขากำลังคิดอะไรหรือทำอย่างไรฉันจึงจะเข้าใจการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนได้มากขึ้น ซึ่งฉันคิดว่าจากคำถามที่มากมายเหล่านั้นสามารถสรุปเป็นคำถามสั้นๆได้ว่า **ทำอย่างไรฉันจึงจะเป็นครูที่ดีกว่านี้** ดังนั้นเมื่อฉันมีโอกาสได้ใคร่ครวญ ทบทวนตนเอง จึงเป็นโอกาสที่ดีที่ฉันจะหาคำตอบของคำถามที่ฉันสงสัยตลอดมา

ทำอย่างไรฉันจึงจะเป็นครูที่ดีกว่านี้

ต้องย้อนกลับไปในภาคเรียนจิตตะที่ฉันเริ่มหน้าที่ของการเป็นครู ในเริ่มแรกฉันได้สังเกตการสอนและบันทึกการเรียนรู้ในแต่ละวัน ซึ่งในสัปดาห์แรกๆ ฉันยังสังเกตและบันทึกได้ไม่ละเอียดพอ เนื่องจากว่าฉันยังอ่านแผนได้ไม่ละเอียดและเข้าใจแค่บางส่วนในแผน แต่หลังจากนั้นฉันทำความเข้าใจแผนให้มากขึ้น และสังเกตเด็กให้ละเอียดมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการอ่านเด็กแต่ละคนและจดบันทึกการเรียนรู้ในแต่ละชั้นรวมถึงท่าทาง การแสดงออกของเด็กในคาบเรียนนั้นๆ อย่างเช่น คาบเรียนคณิตศาสตร์ W403 เรื่องการลบแบบไม่มียืม ห้องป.1/3 ในชั้นลงมือทำ ฉันสังเกตได้ว่าบุรุษภูมิมีความไม่มั่นใจที่จะเขียน ครูจึงให้โจทย์เพิ่มเพื่อทดสอบ

ความเข้าใจและเพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับบุรุษว่าเขาทำได้หรือสิ่งที่เขาคิดหรือเขียนนั้น ถูกต้องแล้ว นอกจากนั้นยังมีวิธีที่จะค่อนข้างช้าในการทำงาน จะต้องกระตุ้นให้ทำจึงจะเริ่มทำงานได้ และเมื่อครูถามนำยังลังเลที่จะตอบแสดงว่า วิธีอาจไม่มั่นใจหรือไม่เข้าใจ เลยลองให้โจทย์เพิ่ม วิธีสามารถทำได้ แต่ก็ยังสรุปไม่ได้ว่าที่วิธีทำได้นั้นเข้าใจจริงหรือไม่ ซึ่งจากกรณีของวิธี ทำให้ฉันกลับมาย้อนคิดว่า การอ่านเด็กได้นั้นถือเป็นเรื่องสำคัญมากและต้องใช้เวลา ไม่ควรรีบตัดสินเด็กว่าเข้าใจหรือไม่เข้าใจ ฉันจึงเกิดคำถามกับตนเองว่าทำอย่างไร ฉันจึงจะเข้าใจและเข้าใจถึงเด็กแต่ละคนได้ เป็นคำถามที่ยังคงหาคำตอบจนจบภาคเรียนจิตตะ ฉันยอมรับว่าก็ยังหาคำตอบที่ชัดเจนและตอบคำถามนี้ไม่ได้

ทำให้ในภาคเรียนวิมังสา นี้ ฉันและครูคูวิชาได้พูดคุยและพบถึงปัญหาเช่นเดียวกันที่ยังเข้าใจการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนได้ไม่ชัดเจนพอ จึงได้ร่วมทำงานวิจัยชั้นเรียนในหัวข้อ “เรียนรู้โลกภายในของนักเรียนระดับชั้น 1 ผ่านแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ ” โดยแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ มีหัวข้อประเมิน ดังนี้

๑. อ่านโจทย์ออก
๒. รู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร
๓. รู้วิธีคิดหาคำตอบ
๔. เขียนแสดงวิธีคิดได้

ทำไมฉันคิดว่าตนเองเป็นครูที่ดีกว่านี้ได้

จากงานวิจัยชั้นเรียนที่ฉันและครูคูวิชาได้เริ่มทำวิจัยตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 ถึง สัปดาห์ที่ 3 โดยเพิ่มแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ไว้ในแผนการสอน ซึ่งให้ผู้เรียนประเมินหลังจากทำโจทย์สถานการณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว พบว่า จากห้องเรียนชั้น ป.1/2 ในคาบเรียน W301 เรื่อง การเปรียบเทียบความยาว ในชั้นโจทย์สถานการณ์ให้นักเรียนใช้หน่วยกลางเป็นเครื่องมือช่วยวัดความยาวจากสิ่งของที่กำหนดให้ ซึ่งเครื่องมือ นั่นคือ แถบการวัด มีลักษณะเป็นกระดาษที่แบ่งเป็นช่องสี่เหลี่ยมขนาดเท่า ๆ กัน ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้รับแถบการวัดไปแล้ว มีสะเก่าสังเกตแถบการวัดและพูดขึ้นว่า น่ารัก ซึ่งสะเก่าหมายถึงถึงแถบการวัดน่ารักมีขนาดเล็กพอดีกับมือของเขา จากนั้นสะเก่าลงมือทำอย่างรวดเร็ว โดยวางแถบการวัดไว้ที่จุดเริ่มต้นของสิ่งของ และนับช่องจึงได้คำตอบว่าสิ่งของนั้นยาวกี่ช่อง สะเก่าสามารถทำได้ถูกต้องทุกข้อ และตรงกับแบบประเมินความเข้าใจการเรียนรู้ของสะเก่าที่ประเมินว่าตนเองรู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร , รู้วิธีคิดหา

คำตอบ และเขียนแสดงวิธีคิดได้ ซึ่งสะท้อนจะติดเรื่องอ่านไม่ออก แต่สะท้อนก็ไม่ได้ละความพยายาม กลับมีความเพียรและพยายามมากขึ้นที่จะสะกดหรืออ่านให้ได้เพื่อที่จะทำงานให้ได้ เหมือนกับเพื่อนในห้อง เช่น ยกมือให้คุณครูช่วยอ่านหรือถามเพื่อนในกลุ่มให้ช่วยอ่านให้ฟัง ซึ่งในภาคเรียนนี้ฉันเห็นสะท้อนที่เปลี่ยนไปจากภาคเรียนจิตตะ สะท้อนมีความพยายามเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ฉันเลยคิดว่าอาจเป็นเพราะครูไม่ได้อ่านโจทย์ให้ผู้เรียนฟัง ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเปลี่ยนไปโดยผู้เรียนมีความพยายามมากขึ้นที่จะสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นเจ้าของการเรียนรู้

ในส่วนของฉันที่เปลี่ยนไปคือสังเกตเด็กห้อง ป.1/2 ได้ชัดเจนขึ้นจากแบบประเมินความเข้าใจการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ประเมิน ส่งผลให้สามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้ทัน โดยเริ่มจากในห้องเรียนรู้เมื่อเปิดโจทย์แรงบันดาลใจหรือโจทย์สถานการณ์ รู้ว่าจะต้องช่วยเหลือใครเป็นอันดับแรกนอกจากนั้นรู้ว่าผู้เรียนยังติดขัดในเรื่องใด จึงได้ช่วยเหลือเพิ่มเติมโดยการเก็บนอกเวลาในช่วงพักกลางวัน อย่างเช่น ณมน ประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ของ W201 ว่ายังไม่รู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไรและเขียนแสดงวิธีคิดไม่ได้ ซึ่งคาบเรียนวันนั้นเรียนเรื่องการบวกลำดับของจำนวน จึงได้ให้ณมนลองทำโจทย์ปัญหาการบวกโดยอ่านโจทย์เอง ซึ่งณมนสามารถแปลความโจทย์ได้ว่าเป็นการบวก จึงสามารถเขียนประโยคสัญลักษณ์ได้ถูกต้อง ส่งผลให้สามารถแสดงวิธีคิดได้ถูกต้อง โดยณมนนำวิธีการบวกให้ครบสิบมาช่วยในหาคำตอบ แสดงว่าที่ณมนประเมินว่าไม่รู้ว่าจะทำอะไรกับเขียนแสดงวิธีคิดไม่ได้ อาจเป็นเพราะเขาไม่ค่อยมั่นใจหรือยังไม่เข้าใจความหมายของคำ ฉันจึงได้ทำความเข้าใจกับณมนว่า รู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร หมายความว่าอย่างไร โดยบอกอย่างโจทย์ที่ครูให้ณมนลองทำ พอณมนอ่านแล้วสามารถบอกครูได้ทันทีว่าต้องนำไปบวกกัน แสดงว่าณมนรู้แล้วว่าโจทย์ให้ทำอะไร และเขียนแสดงวิธีคิดได้หมายถึง ณมนเขียนแสดงวิธีคิดว่าคำตอบที่หนูได้มาอย่างไร จากโจทย์ที่ครูให้ณมนลองทำณมนสามารถแสดงวิธีคิดบอกครูได้ว่าคำตอบนั้นมาได้อย่างไร แสดงว่าณมนสามารถเขียนวิธีคิดได้นะ หลังจากนั้นณมนก็ประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ของตนเองได้ตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น

สำหรับห้องเรียนป.1/3 ในคาบเรียนแรกที่เริ่มทำวิจัยร่วมผ่านแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ เมื่อครูไม่ได้อ่านโจทย์ช่วยผู้เรียน พบว่าสิ่งที่ฉันสังเกตได้ว่าเปลี่ยนไป คือ ผู้เรียนที่ติดเรื่องอ่านไม่ค่อยออกในภาคเรียนจิตตะนั้นมีความเพียรพยายามมากขึ้น เช่น ไลท์ โดยการ

ขอความช่วยเหลือจากครูให้ครูช่วยอ่านให้ฟัง เพื่อที่จะได้ทำงานให้เสร็จเหมือนเพื่อนในห้อง ซึ่งเห็นได้ชัดจากแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ของไลท์หลังจากจบคาบเรียนวันนั้นไลท์ประเมินได้ตรงกับความเป็นจริงในเรื่องที่เขายังติดขัดทำให้ครูสามารถช่วยเหลือเขาได้เป็นอันดับแรกๆ นอกจากนั้นก็มีัญญาที่ประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ในคาบเรียน W101 ว่าไม่รู้ โจทย์ให้ทำอะไร ไม่รู้วิธีการหาคำตอบและเขียนแสดงวิธีคิดไม่ได้ จึงช่วยเหลือัญญาโดยให้ลองทำโจทย์เช่นเดียวกับณมน พบว่าัญญารู้ว่าโจทย์ให้บวกร่วมกันส่งผลให้เขียนประโยคสัญลักษณ์ได้ถูกต้อง จึงสามารถเมื่อแสดงวิธีคิดถูกต้องเช่นกัน แสดงว่าัญญาจะไม่ค่อยมั่นใจกับสิ่งที่เขียนจึงได้ประเมินตามข้างต้นและอาจจะสับสนกับความหมายของคำ ฉะนั้นจึงทำความเข้าใจกับัญญาโดยอธิบายและยกตัวอย่างจากที่ัญญาได้ลองทำโจทย์ ทำให้คาบเรียนต่อไปัญญาประเมินได้ตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น

การทำวิจัยนี้ส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนเปลี่ยนไปอย่างชัดเจน โดยทำให้ผู้เรียนมีความเพียร ความพยายาม ความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น รวมถึงความเป็นเจ้าของการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นยังทำให้ตนเองเปลี่ยนไป คือได้เห็นผู้เรียนชัดเจนยิ่งขึ้นผ่านแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ว่าผู้เรียนยังติดขัดในเรื่องใด ทำให้เข้าใจลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้มากขึ้น รวมถึงพยายามหาวิธีการช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้ตรงตามกับผู้เรียนติดขัดในเรื่องนั้นๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องนั้นๆมากขึ้น และได้เรียนรู้ในห้องเรียนอย่างมีความสุข

เรียนรู้โลกภายในของนักเรียนระดับชั้น ๑ ผ่านแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้

จากบันทึกไคร่ครวญของชั้นสูงงานวิจัยชั้นเรียนในเรื่อง **เรียนรู้โลกภายในของนักเรียนระดับชั้น ๑ ผ่านแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้** โดยเมื่อฉันเกิดคำถามกับตนเองว่าทำอย่างไรฉันจึงจะเข้าใจและเข้าถึงเด็กแต่ละคนได้ จึงได้ปรึกษาและพูดคุยกับครูคูวิชาถึงปัญหานี้ที่ฉันยังหาคำตอบไม่ได้ตลอดภาคเรียนจิตตะ ซึ่งครูคูวิชาก็มีความคิดเห็นที่ตรงกันกับฉันที่ยังเข้าใจการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนได้ไม่ชัดเจนพอเช่นเดียวกัน จึงได้ร่วมทำวิจัยชั้นเรียนในเรื่องดังกล่าว

ในส่วนลำดับขั้นตอนของการทำวิจัยชั้นเรียน มีดังนี้

๑. ปรึกษาและพูดคุยถึงปัญหาที่พบ
๒. เสนอหัวข้อในการทำวิจัยชั้นเรียน
๓. วางแผนการทำวิจัย
  - เริ่มทำวิจัยโดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่สัปดาห์ที่ ๑ ถึง สัปดาห์ที่ ๓ ของภาคเรียนวิมังสา ซึ่งเนื้อหาที่เรียนตั้งแต่สัปดาห์ที่ ๑ ถึง สัปดาห์ที่ ๓ ได้แก่ ตอนที่ 1 เรื่องลำดับของจำนวน และ ตอนที่ 2 เรื่องเปรียบเทียบขนาด รวมเก็บข้อมูลทั้งหมด 8 ครั้ง
  - ออกแบบแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้โดยปรึกษาร่วมกับครูคูวิชาที่เป็นที่ปรึกษาและช่วยแนะนำฉันในการทำวิจัยในครั้งนี้

แบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ (w.....)

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบายสีหน้า ☺ หรือ ☹ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

(☺ = ใช่ , ☹ = ไม่ใช่)

อ่านใจทย้ออก	☺	☹
รู้ว่าใจทยให้ทำอะไร	☺	☹
รู้วิธีการคิดหาคำตอบ	☺	☹
เขียนแสดงวิธีคิดได้	☺	☹

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน

- ออกแบบตารางบันทึกผล

ความเข้าใจในการเรียนรู้ห้อง 1/...

พิมพ์ 1, 0 (1 = ใช่ (Y) 0 = ไม่ใช่ (N))

เลขที่	W101																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
อ่านใจทย้ออก																															
รู้ว่าใจทยให้ทำอะไร																															
รู้วิธีการคิดหาค่าตอบ																															
เขียนแสดงวิธีคิดได้																															

- ออกแบบตารางวิเคราะห์ผล ได้แก่ ตารางจำนวนนักเรียนที่มีความเข้าใจในการเรียนรู้ (W101– W303) และตารางร้อยละของนักเรียนที่เข้าใจในการเรียนรู้ (W101 – W303)

จำนวนนักเรียนที่มีความเข้าใจในการเรียนรู้ (W101 -W303)																																
เลขที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N
อ่านใจทย้ออก																																
รู้ว่าใจทยให้ทำอะไร																																
รู้วิธีการคิดหาค่าตอบ																																
เขียนแสดงวิธีคิดได้																																

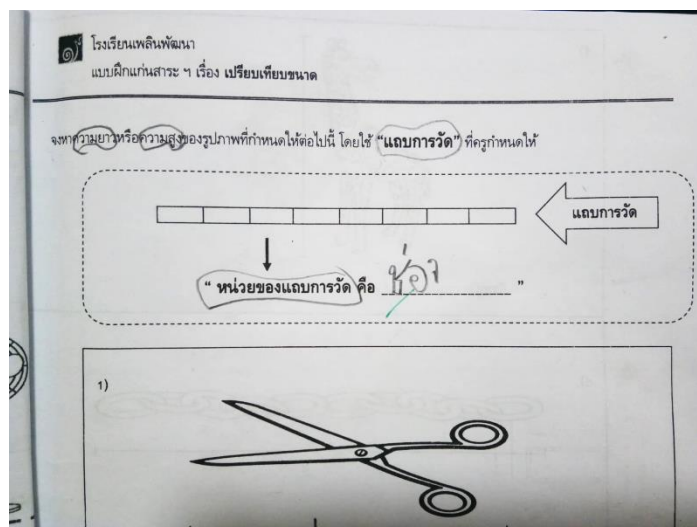
ร้อยละของนักเรียนที่เข้าใจในการเรียนรู้ (W101 -W303)																																
เลขที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N
อ่านใจทย้ออก																																
รู้ว่าใจทยให้ทำอะไร																																
รู้วิธีการคิดหาค่าตอบ																																
เขียนแสดงวิธีคิดได้																																

๔. ขั้นตอนการทำวิจัย

๔.๑ ในคาบเรียนแรกของงานวิจัยที่ได้เพิ่มแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ในแผนการสอน ครูคุุวิชาและฉันและได้พูดคุยว่าจะต้องอธิบายความหมายของแต่ละหัวข้อในแบบประเมินก่อนและยกตัวอย่างให้นักเรียนเห็นชัดเจนเพื่อทำความเข้าใจของนักเรียนให้ตรงกัน

- โดยหัวข้อแรก**อ่านใจทย้ออก** ถ้านักเรียนอ่านออกได้ทั้งหมดหรือมีเพียงแค่บางคำที่อ่านไม่ออกถือว่าเด็กๆอ่านออกนะเนื่องจากคำนั้นอาจเป็นคำยากสำหรับเด็กๆป.1 และให้เด็กๆวงกลมคำที่อ่านไม่ออกให้คุณครูด้วยนะ

- **รู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร** ฉันทธิบายโดยยกตัวอย่างโจทย์ปัญหาการบวกและให้เด็กๆตอบปากเปล่า เช่น ฉันทมีเงิน 15 บาท พ่อให้เพิ่มมาอีก 6 บาท รวมฉันทมีเงินทั้งหมดเท่าไรนะ ซึ่งเด็กๆตอบได้นำไปบวกกัน ฉันทจึงอธิบายเพิ่มว่าแสดงว่าเด็กๆรู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร
  - **รู้วิธีคิดหาคำตอบ** ฉันทอธิบายต่อจากโจทย์ที่ยกตัวอย่างไปซึ่งเด็กๆตอบขึ้นมาว่ามีเงินทั้งหมด 21 บาท ใช้วิธีบวกครบสิบ ฉันทจึงอธิบายเพิ่มว่าถ้าเด็กๆรู้วิธีว่าจะนำไปบวกกันอย่างไร แสดงว่าเด็กๆรู้วิธีคิดหาคำตอบ
  - **เขียนแสดงวิธีคิดได้** ฉันทอธิบายต่อว่าจากที่เด็กๆบอกว่าใช้วิธีการบวกครบสิบ ถ้าเด็กๆเขียนแสดงวิธีการบวกครบสิบได้ แสดงว่าเด็กๆสามารถเขียนแสดงวิธีคิดได้นะ
- ๔.๒ ให้นักเรียนประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ในคาบเรียนโดยประเมินหลังจากลงมือทำโจทย์สถานการณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว
- ๔.๓ หลังจากนักเรียนประเมินทุกครั้งจะนำข้อมูลที่นักเรียนประเมินบันทึกลงในตารางบันทึกผล
- ๔.๔ หลังจากทำวิจัยในสัปดาห์แรกได้สังเกตและประเมินผลคร่าวๆ
- เช่น อ่านไม่ออกเป็นบางคำ ยกตัวอย่าง เช่น จากแผน W301 ได้แก่ ความยาว, ความสูง, แถบการวัด , หน่วย เป็นต้น หรือประเมินแบบประเมินความเข้าใจเรียนรู้ไม่ตรงกับความเป็นจริง

ภาพที่ 1 แสดงตัวอย่างคำที่นักเรียนอ่านไม่ออกใน W301

จำนวนนักเรียนที่มีความเข้าใจในการเรียนรู้ (W101-W303)																														
เลขที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N
อ่านโจทย์ออก	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0
รู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร	9	0	9	0	9	0	9	0	9	0	3	6	3	6	9	0	9	0	9	0	8	1	9	0	6	3	8	1	9	0
รู้วิธีการคิดหาคำตอบ	9	0	9	0	9	0	8	1	9	0	1	8	3	6	9	0	7	2	8	1	8	1	7	2	8	1	9	0	9	0
เขียนแสดงวิธีคิดได้	9	0	7	2	9	0	8	1	8	1	2	7	2	7	8	1	8	1	8	1	7	2	9	0	7	2	5	4	8	1

ร้อยละของนักเรียนที่เข้าใจในการเรียนรู้ (W101-W303)																														
เลขที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15															
	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N														
อ่านโจทย์ออก	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	0.00	100.00	88.89	11.11	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	66.67	33.33	88.89	11.11	0.00	100.00	88.89	11.11	100.00	0.00
รู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	33.33	66.67	33.33	66.67	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	88.89	11.11	100.00	0.00	66.67	33.33	88.89	11.11	100.00	0.00
รู้วิธีการคิดหาคำตอบ	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	88.89	11.11	100.00	0.00	11.11	88.89	33.33	66.67	100.00	0.00	77.78	22.22	88.89	11.11	88.89	11.11	77.78	22.22	88.89	11.11	100.00	0.00	100.00	0.00
เขียนแสดงวิธีคิดได้	100.00	0.00	77.78	22.22	100.00	0.00	88.89	11.11	88.89	11.11	22.22	77.78	22.22	77.78	88.89	11.11	88.89	11.11	88.89	11.11	77.78	22.22	100.00	0.00	77.78	22.22	55.56	44.44	88.89	11.11

ร้อยละของนักเรียนที่เข้าใจในการเรียนรู้ (W101-W303)																														
เลขที่	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30														
	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N	Y	N														
อ่านโจทย์ออก	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	88.89	11.11	77.78	22.22	33.33	66.67	100.00	0.00	100.00	0.00	88.89	11.11	88.89	11.11	88.89	11.11	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00
รู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร	100.00	0.00	77.78	22.22	88.89	11.11	77.78	22.22	88.89	11.11	44.44	55.56	55.56	44.44	100.00	0.00	100.00	0.00	44.44	55.56	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00
รู้วิธีการคิดหาคำตอบ	100.00	0.00	66.67	33.33	100.00	0.00	88.89	11.11	100.00	0.00	44.44	55.56	55.56	44.44	100.00	0.00	100.00	0.00	77.78	22.22	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00
เขียนแสดงวิธีคิดได้	88.89	11.11	44.44	55.56	66.67	33.33	55.56	44.44	55.56	44.44	22.22	77.78	22.22	77.78	100.00	0.00	88.89	11.11	88.89	11.11	88.89	11.11	88.89	11.11	100.00	0.00	100.00	0.00	88.89	11.11

๖. สรุปผลของงานวิจัย

การทำวิจัยนี้ส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนเปลี่ยนไปจากภาคเรียนจิตตะที่ฉันได้สังเกต การสอนและเรียนรู้การอ่านเด็กตลอดภาคเรียน ซึ่งฉันได้เกิดคำถามกับตนเองว่าทำอย่างไรฉัน จึงจะเข้าใจและเข้าถึงเด็กแต่ละคนได้ เป็นคำถามที่ยังคงหาคำตอบจนจบภาคเรียนจิตตะ ฉัน ยอมรับว่าก็ยังหาคำตอบที่ชัดเจนและตอบคำถามนี้ไม่ได้ แต่หลังจากการทำวิจัยครั้งนี้ ฉัน สังเกตได้ว่าบรรยากาศภายในห้องเรียนเปลี่ยนไปอย่างชัดเจน เห็นได้ชัดจากผู้เรียนที่มีความ เพียร ความพยายาม ความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้นความเป็นเจ้าของการเรียนรู้ด้วย ตนเอง รวมถึงมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนๆในห้องเรียน เช่น สะเก๋ ห้อง 1/2, ไลท์ ห้อง 1/3 ที่ในภาคเรียนวิมังสาปีนี้เขามีความเพียรและความพยายามมากขึ้น นอกจากบรรยากาศในห้องเรียนและผู้เรียนเปลี่ยนแปลงแล้ว ยังทำให้ครูผู้สอนเปลี่ยนไป คือได้ เห็นผู้เรียนชัดเจนยิ่งขึ้นผ่านแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้ว่าผู้เรียนยังติดขัดในเรื่องใด ผู้เรียนอยากให้ครูช่วยในเรื่องใด ทำให้เข้าใจลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้มากขึ้นที่ แต่ละคนเรียนรู้ได้แตกต่างกัน เช่น เรียนรู้จากการฟัง การดู หรือการลองผิดลองถูกจนได้ คำตอบ ทั้งนี้ทำให้ครูผู้สอนพยายามหาวิธีการช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้ตรงตามกับผู้เรียน ติดขัดในเรื่องนั้นๆและตรงกับลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ ในเรื่องนั้นๆมากขึ้น และทำให้เขาได้เรียนรู้ในห้องเรียนอย่างมีความสุข

ความรู้ที่ฉันได้จากการทำงานวิจัย

อย่างแรกฉันคิดว่าการทำงานวิจัยครั้งนี้ถือเป็นโอกาสที่ดีที่ฉันจะได้เรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อที่จะหาคำตอบให้กับคำถามของตัวเองที่ฉันยังหาคำตอบไม่ได้ตลอดภาคเรียนจิตตะ จนภาคเรียนวิม้งสาฉันได้ทำงานวิจัยในหัวข้อ **เรียนรู้โลกภายในของนักเรียนระดับชั้น ๑ ผ่านแบบประเมินความเข้าใจในการเรียนรู้** ซึ่งความรู้ที่ฉันได้รับจากการทำงานวิจัยในครั้งนี้คือ ฉันได้เรียนรู้และได้คำตอบที่ฉันตั้งคำถามไว้ที่ฉันอยากจะอ่านเด็กให้ได้ละเอียด รวมถึงรู้จักเด็กๆแต่ละคนให้มากขึ้น ซึ่งฉันได้เรียนรู้และเห็นเด็กชัดเจนขึ้นอย่างมาก โดยรู้ว่าเด็กแต่ละคนมีสิ่งที่เขาติดขัดแตกต่างกัน เช่น ติดเรื่องอ่านไม่ออกในบางคำหรือทั้งประโยค, ไม่รู้ว่าโจทย์ให้ทำอะไร, ไม่รู้วิธีการหาคำตอบ, เขียนแสดงวิธีคิดไม่ได้ เป็นต้น ซึ่งเมื่อทราบเรื่องที่เขาติดขัดฉันเองก็พยายามหาวิธีที่จะช่วยเหลือเขาได้เต็มที่ที่สุด แม้ว่าจะต้องใช้วิธีที่แตกต่างกันในแต่ละคนก็ตาม แต่ในเบื้องต้นฉันคิดว่าต้องช่วยเหลือเขาจากในห้องเรียนก่อนทันที จากนั้นจึงค่อยเก็บนอกเวลาเพื่อที่จะช่วยให้เขาเข้าใจ คล่องแคล่วและแม่นยำมากขึ้น และส่งผลให้เมื่อเขาเรียนในห้องเรียนเขาจะได้เรียนอย่างมีความสุข นอกจากนั้นโดยรวมยังได้เห็นถึงการเป็นเจ้าของการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนที่ชัดเจน ยกตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน อย่างเช่น เมื่อครูไม่ได้อ่านโจทย์ให้ฟัง สะเก่าที่เมื่อเขาอ่านบางคำไม่ออก เขาไม่ละความพยายาม ได้ยกมือขอความช่วยเหลือจากครูแต่เนื่องจากครูติดดูเพื่อนในห้องอยู่จึงไม่ได้ไปหาเขาในทันที ซึ่งต่อมาสังเกตได้ว่าสะเก่าได้ลุกขึ้นไปหาเพื่อนในกลุ่มให้อ่านให้ฟัง แสดงให้เห็นว่าสะเก่ามีความกระตือรือร้นที่อยากจะทำงานให้สำเร็จ จึงสร้างการเรียนรู้ของตนเองโดยผ่านการให้เพื่อนสอนอ่านในคำที่สะกดไม่ได้ และสะเก่ายังได้ขอโจทย์ท้าทายจากครูเพิ่มเติมเพราะทำโจทย์สถานการณ์เสร็จไว ซึ่งแตกต่างจากภาคเรียนจิตตะเป็นอย่างมาก

ครูเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง

เมื่อฉันได้ทำงานวิจัยในครั้งนี้สิ่งที่ฉันเปลี่ยนแปลงไปอย่างแรกเลยก็คือ ฉันพยายามฝึกสังเกต ลักษณะการเรียนรู้ในห้องเรียนของเด็กแต่ละคนให้ไวที่สุด เพื่อที่จะประเมินเด็กได้ด้วยว่าเขาประเมินมานั้นตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ ซึ่งงานวิจัยนี้เหมือนช่วยให้ฉันได้ฝึกทบทวนตนเองด้วยโดยในหลังคาบเรียนแต่ละคาบเรียนที่ได้สอน ที่ให้ประสบการณ์ตรงกับฉันว่าในคาบเรียนต่อไปควรจะเตรียมการสอนอย่างไร ควรจะปรับการอธิบายในขั้นตอนใด เพื่อที่จะให้นักเรียนได้เป็นเจ้าของการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเต็มที่และสร้างการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึง

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนได้ นอกจากนั้นเมื่อฉันได้เห็นถึงสิ่งที่นักเรียนแต่ละคน
ติดขัด พยายามที่จะหาทุกวิธีที่จะช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคนให้เหมาะสมกับลักษณะการเรียนรู้
ของเขา เพื่อที่จะช่วยให้เขาเข้าใจในเรื่องที่เขาติดขัด ได้ดีขึ้น อย่างเช่น หลังการเปิดโจทย์ให้
นักเรียนลงมือทำไม่ว่าจะเป็นภาวะพร้อมเรียน แรงแบบดาลใจ หรือโจทย์สถานการณ์ก็ตาม ฉัน
จะทราบว่าต้องเดินไปช่วยเหลือใครก่อน อย่างเช่น ห้อง ป. 1/2 จะเป็นแบ้งหมี, สะเก่า ในส่วน
ของ ห้อง ป. 1/3 จะเป็นไลท์ที่จะต้องช่วยเหลือเป็นคนแรกๆ เนื่องจากว่าแบ้งหมี สะเก่า
และไลท์ค่อนข้างที่จะอ่านบางคำไม่ออก ฉันจึงช่วยเหลือทันทีในห้องโดยช่วยอ่านให้ฟังและเก็บ
นอกเวลาเรียนในเวลาพักกลางวัน เพื่อทบทวนความเข้าใจให้เขาอีกครั้ง